

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2009) 8707 final a Comisiei din 19 noiembrie 2009 prin care se declară că regimul privind indemnizațiile plătite salariaților întreprinderilor devenite insolubile și finanțarea lor, prevăzută de legislația germană, nu constituie un ajutor de stat (ajutorul NN 55/2009) (JO C 323, p. 5)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Phoenix-Reisen GmbH și Deutscher Reiseverband eV (DRV) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
3. Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 113, 1.5.2010.

Ordonanța Tribunalului din 11 ianuarie 2012 — Ben Ali/Consiliul

(Cauza T-301/11) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate având în vedere situația din Tunisia — Acțiune în anulare — Termen de introducere a acțiunii — Tardivitate — Inexistența forței majore — Lipsa unei erori scuzabile — Cerere de reformare a actului atacat — Cerere de despăgubire — Inadmisibilitate vădită”)

(2012/C 58/18)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Tunis, Tunisia) (reprezentant: A. de Saint Remy, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: inițial A. Vitro și R. Liudvinaviciute-Cordeiro, ulterior R. Liudvinaviciute-Cordeiro și M. Bishop, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cererea în anulare a Regulamentului (UE) nr. 101/2011 al Consiliului din 4 februarie 2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Tunisia (JO L 31, p. 1), în măsura în care îl privește pe reclamant, și, pe de altă parte, cererea prin care se solicită obligarea Consiliului să adopte anumite derogări de la înghețarea fondurilor impusă de regulamentul menționat, precum și cererea având ca obiect repararea prejudiciului pe care reclamantul pretinde că l-a suferit.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Domnul Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

3. Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție a Comisiei Europene.

(¹) JO C 226, 30.7.2011.

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2011 — Boehringer Ingelheim International/OAPI (RELY-ABLE)

(Cauza T-640/11)

(2012/C 58/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Boehringer Ingelheim International GmbH (Ingelheim am Rhein, Germania) (reprezențanți: V. von Bomhard, A. Renck și C. Steudtner, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluzii:

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 30 septembrie 2011 în cauza R 756/2011-4;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „RELY-ABLE”, pentru servicii din clasele 38, 41 și 42 — înregistrarea internațională nr. 1044333.

Decizia examinatorului: respinge cererea de protecție a mărcii în Uniunea Europeană pentru toate serviciile solicitate.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a concluzionat în mod eronat că semnul solicitat „nu este deosebit de fantezist sau de arbitrar” și că reprezintă o „greșeală evidentă de scriere a cuvântului reliable”, cu consecința că acesta ar fi perceput drept laudativ. În plus, camera de recurs a săvârșit o eroare prin faptul că a considerat că greșelile de scriere reprezintă „o caracteristică frecventă a mesajelor promoționale” și că acest lucru era pertinent în speță.